

for Lærere i Købstæderne, som have kirkelige Forretninger, kunne Lønningerne ogsaa stige til dette Beløb. Men der er noget urimeligt i, at Seminarielærerne, som skulle uddanne Folkeskolelærerne, skulle være daarligere lønede end mange af disse. Der har derfor fra Lærernes Side været rettet Henvendelse om Forbedring af Lønningsvilkaarene, og for at imødekomme dette Ønske er nærværende Forslag forelagt Rigsdagen og vedtaget i det andet Ting. Forbedringen bestaar i et yderligere Lønningstillæg, saaledes at Lønningen kan stige fra 3000 Kr. til 3600 Kr. Forstandernes Lønninger blive de samme som hidtil. Dernæst foreslaas det, at 5te Læreren faar fast Ansættelse. At søge 5te Lærerne fast ansatte anbefaler sig navnlig derved, at man saa kan gøre Regning paa at beholde dem. Det har vist sig, at med den Honorarlønning, som man hidtil har ydet, er det ikke muligt at beholde dem, men en saadan idelig Skiftning er uheldig. Man haaber dernæst blandt disse 5te Lærere at kunne faa Lærerkrafter, som man kan overdrage Undervisningen ogsaa i Læsefag. Der er nemlig mange af Lærerne, som have rigelig med Timer, saaledes Regnelæreren og Dansk læreren, som have Stileretning og deslige at foretage i Hjemmet. Naar man faar en 5te Lærer, som kan undervise ogsaa i andre Fag end dem, de hidtil have haft, kan man faa en bedre Fordeling af Arbejdet paa Seminariet, og derved kan man vente at højne Seminariueuddannelsen som Helhed. — Jeg tillader mig meget at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Goos: Jeg tillader mig paa det bedste at anbefale dette Lovforslag, jeg finder det vel grundet i alle sine Hovedpunkter. Jeg anser det, efter alt hvad den ærede Minister nu har udviklet og hvad der findes i Bemærkningerne, rigtigt, at der føjes en 5te fast ansat Lærer til. Jeg finder ligeledes Forbedringerne i de fast ansatte Læreres Kaar rimelige og begrundede. Det er en Forbedring, som dels bestaar i, at Maksimum af Lønnen bliver forhøjet, og dels i, at Aldersoprykningen bliver bragt ind under gunstigere Regler. Jeg billiger ogsaa, at Lovforslaget ikke er gaaet den Vej at forbedre de paagældende Læreres Kaar ved at oprette Mellemstillinger saaledes som de forekomme ved de højere Almenskoler. Det er i Almindelighed taget bedre og hensigtsmæssigere, sikrere for de paagældende og i andre Henseender at foretrække, at der er en

bestemt Udsigt til ved en vis Anciennitet at naa en rimelig Maksimumsløn, fremfor at skulle gaa og haabe paa den usikre Adgang til at rykke op i højere lønede Embedsstillinger. Det er Hovedbestemmelserne, og jeg mener, det er heldigt, hvad Lovforslaget i den Henseende har foreslaaet. Jeg tillader mig derfor at anbefale det.

Jeg maa maaske gribe Lejligheden til at henstille til den ærede Ministers Overvejelse, om det ikke vilde være billigt, at man, naar der nu, som jeg haaber, bliver gennemført et Lovforslag til Forbedring af Seminarielærernes Lønningsforhold, tillige kom til en Revision af de 2 Aar yngre Love, som handle om Lærerne ved Døvstummeinstitutterne og Blindeinstituttet. Det er givet, at der er visse Forskelligheder i Lønningsmaaden mellem Seminarielærerne og Lærerne ved disse særegne Institutter, som ere givne ved Forholdene, og som ikke kunne afværges og heller ikke bør fjernes. Men der er andre Punkter i Lovene af 1893, hvorved Lærerne ved de nævnte Institutter forekomme mig at blive noget mere ubilligt stillede, end Forholdene kræve, og mere end de efter en Sammenligning med Seminarielærernes Stilling bør være. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagen, men kun nævne et lille Punkt, det angaar Stigninger efter Tjenestealder. Det er nu saaledes, at Lærerne ved de paagældende Institutter paa Grund af, at Perioderne ere 5aarige, først ville naa Maksimum efter 20 Aars Forløb. Allerede efter de nugældende Lovbestemmelser for Seminarielærerne, naa disse det for dem bestemte Maksimum efter 18 Aar, og hvis den Beregningsmaade — som jeg finder rigtig og god —, som her er foreslaaet, blev overført paa Lærerne ved Døvstummeinstitutterne, vilde de naa det foreskrevne Maksimum efter 15 Aars Forløb. Og det vilde jo være en ganske betydelig Forbedring af deres Stilling. Det er blot min Mening herved at henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om ikke en Revision ogsaa af Lønningslovene for de paagældende Institutter kunde være billig og ønskelig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg takker det ærede Medlem for hans Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, og jeg tør vel deraf drage den Slutning, at det vil faa en let Gang her igennem Tinget. Den Henstilling, som det ærede